

EN ÅPEN OG INKLUDERENDE IDRETT

IDRETTSPOLITISK DOKUMENT

Tingperioden 2007–2011

INNHold

I. En åpen og inkluderende idrett 3

1. En verdi- og kompetansebasert utvikling 3
2. Bedre rammebetingelsene for idretten 3
3. Idretten som samfunnsaktør 4

II. Idrettens aktivitetspolitikk 5

1. Visjon, virkeområde, formål og verdier 5
2. Innsatsområder 7

III. Bedre rammebetingelser 17

1. Idrettens verdiskapning 17
2. Finansiering på kort sikt 18
3. Finansiering på lang sikt 21

IV. Anlegg og infrastruktur 22

1. Areal sikring 22
2. Innflytelse 22
3. Programsatsing anlegg 23
4. Kompensasjon for merverdiavgift 23
5. Kostnadskrevede anlegg 24
6. Samarbeidsprosjekter med særforbundene 24

Vedlegg

- Idrettens barnerettigheter 25
- Bestemmelser om barneidrett 25

FORORD

Norsk idrett kan ikke sees isolert fra det samfunn den er en del av. Forandringene i samfunnet gjør seg gjeldende også for idretten.

«En åpen og inkluderende idrett» er valgt som hovedmål for idrettspolitikken i perioden 2007– 2011. Dette målet utfordrer oss alle på en rekke grunnleggende forhold og sammenhenger som er viktige for norsk idrett, som integritet, likeverd, toleranse, forståelse og respekt.

Idrettslaget er fundamentet for all idrettsaktivitet og fellesskap. Målet om «en åpen og inkluderende idrett» må først og fremst realiseres i idrettslagene.

Frivilligheten i idretten må gis nye vekstvilkår dersom målet om en mer åpen og inkluderende idrett skal nås og følgende innsatsområder er prioritert:

- Å sikre en langsiktige og forutsigbare økonomi på alle nivåer i norsk idrett.
- Økt satsing på kompetanseutvikling.
- Å gjøre organisasjonen mer effektiv – skape mer aktivitet for hver krone.
- Gjøre organisasjonen til en mer synlig og tydelig samfunnsaktør.

Idrettsstyret har ansvar for å iverksette vedtakene fra Idrettstinget. Målene er kun mulig å nå dersom alle organisasjonsledd tar et ansvar.

Idrettsstyret
Oslo, oktober 2007

Begrepsbruken i dokumentet:

Norsk Idrett: Brukes om hele paraplyorganisasjonen og dens medlemsorganisasjoner

NIF: Norges idrettsforbund og olympiske og paralympiske komités sentrale organisasjon

NIF og idrettskretsene: Brukes om hele NIF

NIF og særforbundene: Brukes om alle idrettens sentrale organisasjonsledd

I. EN ÅPEN OG INKLUDERENDE IDRETT

For å nå Norges idrettsforbund og olympiske og paralympiske komité (NIF) sin visjon «Idrett for alle» er:

«EN ÅPEN OG INKLUDERENDE IDRETT»

valgt som hovedmål for idrettspolitikken i tingperioden 2007 til 2011. Ved en slik fokusering ønsker idretten å:

- Gi flere barn, ungdom og voksne et bedre tilbud.
- Prioritere grupper som ikke finner seg godt nok til rette i idrettslagene.
- Vise respekt for menneskeverdet og sikre like muligheter for vekst og utvikling.
- Øke det frivillige engasjementet og den lokale verdiskapingen.

1. En verdi- og kompetansebasert utvikling

Det blir viktig å bruke idrettens formål, verdier og samlede kompetanse mer aktivt som virkemidler, dersom vi skal klare å utvikle en mer åpen og inkluderende idrett. Det må tilbys et felleskap, der alle som ønsker det, gis muligheter til å engasjere seg i idrett ut fra sine ønsker, behov og forutsetninger.

Idretten må styrke arbeidet med aktivitets - organisasjonsverdiene inn mot idrettslagene. Målet er å gjøre idrettslagene bedre i stand til å tilby mer åpne, inkluderende og differensierte tilbud.

Trener- og lederutvikling i lagene er en viktig forutsetning for et bedre aktivitetstilbud til medlemmene. Økonomiske ressurser inn mot disse to områdene skal prioriteres i tingperioden.

Å styrke kjernevirksomheten på denne måten er idrettens viktigste samfunnsbidrag til å skape gode oppvekstvilkår for barn og ungdom, og en bedre helse og livskvalitet gjennom fysisk aktivitet for alle aldersgrupper.

2. Bedre rammebetingelsene for idretten

Idretten må sikres forutsigbare rammevilkår både på kort og lang sikt, dersom vi skal styrke idrettens kjernevirksomhet gjennom det medlemsbaserte og frivillige virke.

Det er derfor satt ambisiøse mål både på aktivitets- og anleggssiden. For å nå disse målene kreves det et troverdig, nært og godt samarbeid med det offentlige og andre viktige samarbeidspartnere.

Dersom Norge i årene fremover skal ha ambisjoner om å hevde seg utover dagens nivå i internasjonal toppidrett, er det en stor utfordring å sikre en økt, bedret og langsiktig kompetanseutvikling og basisfinansiering av toppidrettsarbeidet både gjennom særforbundene og Olympiatoppen.

3. Idretten som samfunnsaktør

Idretten ønsker å samarbeide med det offentlige, andre frivillige organisasjoner og samarbeidspartnere forøvrig for å kunne bidra til:

1. En mer aktiv oppvekst gjennom å påvirke aktivitetstilbudet i skolehverdagen.
2. En bedre folkehelse gjennom et allsidig og kvalitativt godt aktivitetstilbud i lagene.

Idretten og frivilligheten kan imidlertid ikke ta et slikt ansvar uten at det tilføres ressurser, kompetanse og økonomi utover dagens ramme, fra nye finansieringskilder, for å kunne ta et slikt utvidet samfunnsansvar.

II. IDRETTENS AKTIVITETSPOLITIKK

1. Visjon, virkeområde, formål og verdier

1.1 NIFs VISJON

NIFs visjon er å være fremste bidragsyter for å oppnå: «IDRETT FOR ALLE»

1.2 NIFs FORMÅL OG VERDIER – UTDRAK § 1-2 I NIFs LOV

NIF skal arbeide for at alle mennesker gis mulighet til å utøve idrett ut fra sine ønsker og behov.

Organisasjonen skal være en positiv verdiskaper for individ og samfunn og dermed styrke sin posisjon som folkebevegelse og drivkraft i samfunnet.

Organisasjonens arbeid skal preges av frivillighet, demokrati, lojalitet og likeverd. All idrettslig aktivitet skal bygge på grunnverdier som glede, felleskap, helse og ærlighet.

1.3 DE STATLIGE MÅL FOR STØTTEN TIL IDRETTE

De mest sentrale begrunnelsene for staten til å støtte idretten er:

- Bidra til å opprettholde og utvikle NIF som en frivillig, medlemsbasert organisasjon.
- Bidra til å opprettholde og utvikle et godt aktivitetstilbud gjennom den organiserte idretten.
- Bidra til å bevare og sikre NIF som en åpen og inkluderende organisasjon, og til at idrettslagene framstår som arenaer for meningsdannelse og verdifulle rammer for sosialt felleskap.

MÅL: Idretten skal bidra til at de statlige begrunnelser for å støtte idretten ivaretas på en best mulig måte.

STRATEGI: Tildelingene skal tilrettelegges og forvaltes på en effektiv og formålstjenlig måte.

ANSVAR: NIF har ansvar for overordnet rapportering og kvalitetssikring ift. de statlige mål/begrunnelser.

1.4 EN VERDIPROSESS I IDRETTE

Idretten vil gjennomføre en prosess for å få diskutert, konkretisert og synliggjort idrettens verdigrunnlag. Alle organisasjonsledd skal delta i prosessen.

MÅL: Å evaluere og avklare om verdiene glede, felleskap, helse og ærlighet gjenspeiler det vi ønsker at aktivitetene innholdsmessig skal preges av.

Verdiarbeidet skal skape større åpenhet, forståelse og være inkluderende i sin gjennomføring.

STRATEGI:

- NIF sitt formål og virkeområde (§1-1 og 1-2 i NIFs lov) skal brukes som utgangspunkt for å drøfte hvilken rolle idrettslagene bør ha i lokalsamfunnet.
- Idrettens barnerettigheter, Bestemmelser om barneidrett og Retningslinjer for ungdomsidrett legges til grunn for det kvalitative innholdet i tilbudene for barn og unge.
- Verdiledemmer som alkohol i idrettssammenheng må diskuteres og holdninger mot bruk av dopingmidler/dopingmetoder tydeliggjøres.
- Sikre god involvering av alle organisasjonsledd.

ANSVAR: Idrettsstyret skal lede verdiarbeidet. Arbeidet skal gjennomføres i alle organisasjonsledd. Ansvaret for dette ligger hos NIF, idrettskretsene og særforbundene.

1.5 ANTIDOPINGARBEIDET

Verdi- og holdningspåvirkende arbeid skal danne grunnlag for aktiviteten. Idrettens grunnverdier, helse og ærlighet, er fundamentert i antidopingarbeidet.

MÅL: En ærlig og dopingfri idrett.

STRATEGI:

- Det forebyggende arbeidet for å forhindre dopingbruk må baseres på et bredt verdifundament og særskilte antidopingtiltak.
- I utviklingen av toppidretten er det vesentlig at åpenhet praktiseres og at gråsonetilfeller unngås. Det vil være et bidrag til å sikre en etisk kvalifisert toppidrett.
- For idretten er det viktig at det internasjonale engasjementet i antidopingarbeidet videreføres slik at vi fra norsk side bidrar til at internasjonale konkurranser er dopingfrie.
- NIF vil bl.a. arbeide for etablering av uavhengige kontroll-, påtale- og domsorganer også internasjonalt.

ANSVAR: Alle organisasjonsledd. Aktivt samarbeid og dialog med Antidoping Norge.

1.6 TOLERANSE OG LIKEVERD

MÅL: Å utvikle toleranse, forståelse og skape erkjennelse av menneskers likeverd for å unngå diskriminering, trakassering og hets.

STRATEGI:

- Det er nulltoleranse for diskriminering og trakassering uansett kjønn, etnisk bakgrunn, livssyn, seksuell orientering og funksjonshemming.
- Lesbiske, homofile og bifile er til forskjell fra mange andre minoritetsgrupper en usynlig gruppe. Det er derfor en ekstra utfordring å bidra til formidling av kunnskap og informasjon slik at disse gruppene aksepteres innenfor idretten.

ANSVAR: Alle organisasjonsledd.

2. Innsatsområder

NIF er landets største frivillige organisasjon. NIF skal sikre et aktivitetstilbud for alle. Det er i barne- og ungdomsårene grunnlaget for gode aktivitetsvaner dannes og det er derfor viktig at denne målgruppen prioriteres. Idrettens mangfold og variasjon er dens styrke både lokalt, regionalt og nasjonalt.

2.1 IDRETTENS BARNERETTIGHETER OG BESTEMMELSER OM BARNE-IDRETT

Det er vedtatt et sett med «Idrettens barnerettigheter» og et sett med nye «Bestemmelser om barneidrett» (se vedlegg).

MÅL: «Idrettens barnerettigheter» og «Bestemmelser om barneidrett» som er vedtatt på Idrettstinget iverksettes i løpet av tingperioden.

STRATEGI:

- Gjennom forvaltning av økonomiske tilskudd ønsker NIF å påvirke særforbundene til å følge opp «Idrettens barnerettigheter» og «Bestemmelser om barneidrett».
- Dersom særforbundene velger å se bort fra «Idrettens barnerettigheter» og «Bestemmelser om barneidrett» vil dette måtte få konsekvenser.

ANSVAR:

- Alle organisasjonsleddene har ansvar for at innholdet i rettigheter og bestemmelser blir kjent og gjennomført.
- Særforbundene har det overordnede ansvaret for at idrettens barnerettigheter utøves i sin idrett.
- NIF og idrettskretser har ansvar for å følge opp, kontrollere og dokumentere kvaliteten på barneidretten.

2.2 UNGDOMSIDRETT

Ungdom skal være en av idrettens viktigste målgrupper i tingperioden. Ungdomsidretten skal preges av stor deltagelse gjennom utvikling og tilrettelegging av varierte aktivitetstilbud som er i tråd med ungdommenes egne forutsetning, ønsker og behov.

MÅL: Ungdom skal være fysisk aktive mer enn 2 x 30 minutter hver uke som en del av en sunn livsstil.

STRATEGI:

- Samarbeid mellom idrettskretser og særforbund.
- Partnerskap med videregående skoler.
- Etablering av skoleidrettslag ved videregående skoler.
- Etablering av programfag i lederskap ved videregående skoler.
- Arbeide for økt rammetimetall for kroppsøving i ungdomsskolen og i videregående skoler.

ANSVAR:

- Idrettskretsene har ansvar for utvikling av partnerskap med videregående skoler.
- Særforbundene har ansvar for trener- og aktivitetsutvikling i skoleidrettslagene.
- Idrettskretsene har ansvar for lederopplæring i tilknytning til programfag og skoleidrettslag.
- Idrettsstyret har ansvar for arbeidet med å øke rammetimetallet.

2.3 KOMPETANSEUTVIKLING

Kompetanse omfatter kunnskap, erfaringer, ferdigheter, verdier og holdninger. Kompetanseutviklingen skal prioriteres som innsatsområde i idretten i årene fremover. Det er behov for et stort «kunnskapsløft» i idretten med trenere og ledere som hovedmålgrupper.

Det bør vurderes om trenerne i dag har god nok kunnskap og erfaring i forhold til de målgrupper vi ønsker å fokusere på i årene fremover. Det er også viktig at de tillitsvalgte i lagene blir bevisstgjort de utfordringer vi står overfor når det gjelder å skape et mer differensiert og likeverdig tilbud for alle.

MÅL: Idrettens kompetansearbeid skal utvikle idrettslagene slik at de kan tilby tilrettelegging av et best mulig aktivitetstilbud for flest mulig mennesker.

- Delmål trenere: Å legge til rette for at alle trenere i idrettslag skal utvikle sin idrettsfaglige kompetanse.
- Delmål ledere: Å legge til rette for at idrettslagets ledere skal kunne utvikle sin idrettsfaglige kompetanse.

STRATEGI:

- Det skal fokuseres på unge trenere og ledere.
- Det må iverksettes tiltak for å øke andelen jenter og kvinner som aktive trenere, ledere og dommere.
- Alle nye trenere og ledere i idrettslag skal ha tilgang på lett tilgjengelige kompetansetilbud.
- Det skal fokuseres på kvalitet i all kompetanseutvikling.
- Kompetanseutviklingen skal primært foregå i idrettslagene, og lagene må gis økonomiske muligheter til å prioritere dette.
- Det skal initieres langsiktige forskningsprosjekter sammen med aktuelle forskningsmiljøer som bidrar til å styrke kompetansen på prioriterte områder.
- Det må sikres at ressursene til FOU gjennom spillemidlene prioriteres til brukerinitiert forskning styrt gjennom NIF.
- I løpet av 2007 skal det gjennomføres en behovsanalyse som legges til grunn for avklaring av ansvars- og arbeidsdeling innen fagområdet kompetanseutvikling.
- Ny strategi implementeres i organisasjonen i løpet av tingperioden.

ANSVAR:

- Idrettskretsene skal sørge for at alle nye ledere/styrer i idrettslag og idrettsråd får en nødvendig grunnopplæring (økonomi, organisasjon/lovverk, anlegg, kunnskap om offentlig forvaltning og politisk virkemåte).
- Idrettskretsene skal legge til rette for regionale og lokale arenaer og møtesteder for erfaringsutveksling og kompetanseutvikling sammen med sær-idrettene.
- NIF må samordne arbeidet med kompetanseutvikling mellom særforbundene og idrettskretsene, slik at arbeidet blir effektivt, kvalitativt godt og målrettet.

- Særforbundene har ansvar for den idrettsspesifikke trener- og lederutviklingen i idrettslagene.

2.4 TOPPIDRETTE

Toppidretten er øverste ledd i den prestasjonsorienterte delen av idrettsvirksomhet. Særforbundene og Olympiatoppen legger forholdene til rette for en planmessig satsning mot det høyeste internasjonale nivå – for idrettsutøvere med og uten funksjonshemming. Innenfor mange fagområder og idretter ligger Norge på et høyt internasjonalt nivå. Men det skjer en kontinuerlig forbedring hos våre konkurrenter. Det kreves derfor en stadig forbedret kompetanse og økte ressurser for å utvikle toppidretten og ikke minst være prestasjonsmessig i forkant av utviklingen.

Samarbeidet mellom Olympiatoppen og særforbundene har vært gjenstand for omfattende utredninger og diskusjoner. Prosessen har bidratt til klargjøring av samarbeidsformer og ulike roller.

KVALITATIVT MÅL: Å gi idrettsungdommen anledning til å realisere sine ambisjoner og utvikle idrettslige ferdigheter innen alle idretter i et miljø på det høyeste internasjonale nivå.

KVANTITATIVE MÅL:

- Være blant de 3 beste europeiske nasjoner målt i medaljer i sommer- og vinter-OL (Beijing 2008 og Vancouver 2010) sett under ett.
- Ta 18 medaljer i Beijing Paralympics 2008.
- Være blant de 5 beste nasjoner i Vancouver Paralympics 2010.
- Øke antall medaljer i EM og VM i ikke-olympiske idretter.

STRATEGI:

- Sikre grunnlaget for et etisk og faglig kvalifisert toppidrettsmiljø som skal være dopingfritt.
- Styrke Olympiatoppens ressurser og kompetanse til beste for toppidrettsarbeidet i særforbundene. Herunder sikre at Olympiatoppen har tilstrekkelig finansiell styrke til å kunne være med å sikre rammebetingelsene for fremragende toppidrettsatsing i enkeltidretter.
- Styrke toppidrettens ressursgrunnlag gjennom økte markedsmidler ved å vektlegge toppidrettens samfunnsmessige betydning, samt styrke verdien av OL-ringene og Paralympics-symbolene i Norge.
- Olympiatoppen og særforbundene skal sammen arbeide for at norsk toppidrett skal være verdens beste på kunnskap og tverridrettslig samarbeid.

- Sammen med særidrettene styrke arbeidet med implementering av denne kunnskapen hos utøvere, trenere og ledere.
- Sikre at trenere og øvrig støtteapparat holder høy faglig internasjonal standard.
- Arbeide for å utvikle tverridrettslige trenings-, utviklings- og forskningsmiljøer med fasiliteter som kan matche de nasjoner det er naturlig å sammenligne seg med.
- Sikre yngre utøvere som fortsatt er i en studiesituasjon, de beste rammebetingelsene for å kunne kombinere studier og toppidrett.
- Sikre at det tilrettelegges for toppidrett for funksjonshemmede med store hjelpe- og tilretteleggingsbehov.

ANSVAR: Særforbundene sammen med Olympiatoppen.

2.5 IDRETT FOR FUNKSJONSHEMMEDE

Alle særforbundene har fra 2007 tatt ansvar for idrett for mennesker med funksjonshemming. Ansvaret er tatt etter en omfattende reform og krevende prosess som har pågått i over 10 år. De neste årene er avgjørende for om reformen skal bli vellykket.

MÅL: Økt deltakelse av mennesker med funksjonshemming i idrettslagene.

STRATEGI:

- Særforbundene må gis rammevilkår som gjør at de kan ta et reelt ansvar.
- Å forankre arbeidet i idrettslagene må prioriteres.
- Samarbeid med det offentlige på tiltak for funksjonshemmede med store hjelpebehov.
- Kompetanseutvikling av trenere og ledere.

ANSVAR:

- Særforbundene har ansvar for funksjonshemmedes idrettsutøvelse og må sørge for at dette arbeidet prioriteres i idrettslagene.
- NIF og idrettskretsene må bidra til å sikre særforbundene gode rammevilkår og å samordne arbeidet med kompetanse på områder de har behov for.

2.6 DET INTERNASJONALE ENGASJEMENTET

Norge hevder seg i verdenstoppen i mange idretter og har en generell høy anseelse i den internasjonale idrettsverdenen. Dette gir oss muligheter til å knytte relevante kontakter for å bidra til å utvikle idretten internasjonalt, og vi har også gode forutsetninger for hente impulser i internasjonale fora til å videreutvikle norsk idrett.

Det internasjonale engasjementet skal bygge på og fremme forståelsen for idrettens verdigrunnlag, herunder arbeidet for en dopingfri idrett.

MÅL: Å arbeide for at norsk idrett øker sin innflytelse internasjonalt.

- Norsk idrett skal ha innflytelse i IOC, EOC, IPC, ENGSO og i internasjonale særforbund.¹
- Samarbeidsprosjekter i Barentsregionen, Nordkalotten og Russland søkes gjennomført i tråd med nasjonalpolitiske prioriteringer.
- Norsk idrett skal engasjere seg i solidaritetsarbeid og utviklingsarbeid i utvalgte samarbeidsland i tråd med norske utenrikspolitiske prioriteringer.
- Norsk idrett skal engasjeres i å bli med i EU-støttede prosjekter spesielt i samarbeid med Sverige, Finland og Danmark.

STRATEGI:

- NIF skal ha en koordinerende rolle i samarbeid med særforbundene.
- For tingperioden utarbeides det en strategiplan for norsk idretts internasjonale engasjement, herunder rekrutteringsplaner for internasjonale posisjoner.
- Det frigjøres kapasitet for en systematisering og spredning av info om internasjonale forhold, særlig EU, herunder nye finansieringsmuligheter for sær-idrettene sentralt, regionalt og lokalt.

ANSVAR: NIF i samarbeid med særforbund og idrettskretser.

2.7 ORGANISASJONSUTVIKLING

Det har vært gjennomført flere organisasjonsutredninger for å avklare rolle- og arbeidsdelingen i idretten de senere år.

Arbeidet med utvikling av organisasjonsstrukturen i idretten videreføres. Det skal utredes tiltak for å stimulere til mer rasjonell organisering og administrering til beste for aktiviteten i idretten. Optimal utnyttelse av idrettens ressurser bør være et mål for organisasjonsutviklingsarbeidet.

¹ IOC (International Olympic Committee), EOC (European Olympic Committee), IPC (International Paralympic Committee) og ENGSO (European Non-Governmental Sports Organisations)

Dette arbeidet må til enhver tid sikre en fortsatt god dialog med alle offentlige forvaltningsnivåer.

2.7.1 AVKLARE ROLLE- OG ARBEIDSDELING

MÅL: Å legge frem til Ledermøtet 2008 en organisasjons- og beslutningsstruktur i idretten som følger en klarlagt rolle- og arbeidsdeling mellom NIF, særforbundene og idrettskretsene, og som bidrar til ytterligere effektivisering av organisasjonen.

STRATEGI:

- Bruke eksisterende dokumentasjon/utredninger til å avklare hvor de sentrale problemstillingene er.
- Gjennomføre jevnlig felles samlinger mellom de ulike organisasjonsleddene i norsk idrett.
- Vurdere å engasjere ekstern og uavhengig kompetanse for å avklare alternative løsninger.
- Idrettsstyret nedsetter et utvalg bestående av kompetente nøkkelpersoner fra NIF-sentralt (Idrettsstyret), særforbundene og idrettskretsene som skal utarbeide konkrete løsningsforslag.

ANSVAR: Idrettsstyret i samarbeid med organisasjonsleddene.

2.7.2 LOVVERK OG RESSURSFORVALTNING

MÅL: Å sikre at organisasjonen fungerer i henhold til lovverk og regler.

STRATEGI:

- Kompetansen og bevisstheten om NIFs lovverk skal økes.
- Idrettens barneidrettsrettigheter og Bestemmelsene om barneidrett skal overholdes.
- Offentlige midler skal forvaltes og rapporteres iht. formålet med tilskuddene.
- Tydeliggjøre overfor kommunene idrettsrådenes lovpålagte rolle og oppgaver som organisasjonsledd i idretten.
- Idretten skal være representert i tverrfaglige organ for folkehelse i alle fylker/regioner og kommuner.

ANSVAR: NIF og alle organisasjonsledd i NIF.

2.7.3 REGIONALISERING AV IDRETTSKRETSENE

De fleste idrettskretsene er, dersom myndighetene velger å regionalisere fylkene, forberedt på å tilpasse seg et endret forvaltningsnivå.

MÅL: Å regionalisere idrettskretsene med utgangspunkt i de offentlige regioner og idrettskretsenes kjernevirksomhet.

STRATEGI:

- Det må avklares oppgaver og beslutningsmyndighet, virkemidler og finansiering av de fremtidige regionene.
- De lokale fortrinn må utnyttes.
- Sikre god dialog med myndighetene er viktig på alle nivåer.
- Bruke de erfaringer vi har på tvers av idrettskretsene og fortsatt se på mulighetene for effektivisering.

ANSVAR: NIF og idrettskretsene i samarbeid med henholdsvis særforbund, særkretser og regioner.

2.7.4 SAMARBEID MELLOM SÆRFORBUNDENE

Erfaringene med administrativt samarbeid mellom særforbundene er gode, og det er ønskelig å fortsette denne utviklingen.

MÅL: Å legge forholdene til rette for samarbeid og sammenslutning mellom særforbundene slik at kompetanse og ressurser brukes mer effektivt og formålstjenlig.

STRATEGI:

- Det avsettes økonomiske midler i NIF til å motivere og koordinere utviklingsprosesser, prosjekter og tiltak mellom særforbundene.
- Fellesløsninger og felles arenaer, både faglig og administrativt, etableres ut fra behov definert av særforbundene.

ANSVAR:

- Særforbundene initierer ønsker og behov for samarbeidsløsninger overfor NIF.
- NIF må sikre ressurser, økonomi og kompetanse som kan bidra til dette samarbeidet.

2.8 IDRETTE SOM SAMFUNNSAKTØR

NIF må i økende grad synliggjøre sitt aktive samfunnsengasjement og samfunnsansvar. Samfunnet står overfor store utfordringer innenfor arbeid, inkludering, utdanning, helse, fritid og livsstil. Dette angår både den oppvoksende generasjonen og voksne, og utgjør en betydelig utfordring for landet generelt og for idretten spesielt. Idretten ønsker i fellesskap med myndighetene å sette i verk tiltak som kan styrke idrettens sentrale rolle som virkemiddel for en positiv samfunnsutvikling.

2.8.1 Å FREMME GOD HELSE I BEFOLKNINGEN

MÅL: Å arbeide for at idretten skal få økte overføringer over statsbudsjettet til helsefremmende tiltak.

STRATEGI:

- Aktiv dialog med berørte departementer.
- Samordning med andre frivillige organisasjoner der dette er hensiktsmessig.
- Prioritering av tiltak innenfor idretten:
 - Avsette midler til en programsatsing gjennom særforbund og idrettslag.
 - Tilføre idrettskretsene ekstra midler til å følge opp arbeidet med «partnerskapsfylkene», NAV-reformen og ulike tiltak (f.eks. Aktiv på dagtid) regionalt og lokalt.
 - Vurdere etablering av en tilskuddsordning til helsefremmede tiltak i regi av idrettslagene som fordeles via idrettsrådene. Ordningen kan ha samme mal som lokale aktivitetsmidler til barne- og ungdomsidrett (LAM), men må øremerkes spesielle tiltak og målgrupper.
 - Stimulere til samarbeid med helsetjenesten i kommunene gjennom idrettsrådene.

ANSVAR: NIF med støtte fra alle organisasjonsledd.

2.8.2 EN MER AKTIV SKOLEHVERDAG

Idretten har mange tilknytningspunkter til skoleverket og skolehverdagen og har vært en aktiv påvirkende både i reformarbeidet, lærerutdanningen og kroppsøvingen i skolen. Det har vært tatt en rekke initiativ når det gjelder samarbeid i skole- og fritidsordninger lokalt, og i flere lokalsamfunn har en sett fordelene av å samhandle om drift, utbygging og bruk av eksisterende og nye idrettsanlegg. Samarbeidet med skoleverket gir idretten økt rekruttering. Det er imidlertid behov for en bedre samordning av arbeidet overfor skoleverket i årene fremover.

MÅL: Å være en aktiv pådriver og medspiller for å styrke fysisk aktivitet i skoleverket og i en utvidet skolehverdag, inkludert toppidrett i videregående skole og høyere utdanning.

STRATEGI:

- Samarbeide om tilbud innen skolen og skolefritidsordningen.
- Samarbeide med skoleverket når det gjelder kompetanseutvikling.
- Samarbeide om idrettsanlegg og utstyr tilknyttet anleggene.
- Bruke særforbundenes kompetanse og tilbud ut fra behovene i skoleverket.
- Arbeide for å være en sentral aktør i utarbeidelsen av læreplaner.

ANSVAR: NIF, idrettskretser og idrettsråd på sine respektive nivåer i samarbeid med særforbundene.

III. BEDRE RAMMEBETINGELSER

Hovedutfordringen om «En åpen og inkluderende idrett» gir positive assosiasjoner og viser at idretten tar ansvar i forhold til samfunnets utfordringer og muligheter.

Dette kan åpne for nye muligheter for samarbeid og inntekter til idretten, både på kort og lang sikt. Resultatet kan bli et utvidet samarbeid med flere departementer, næringslivsaktører og interesseorganisasjoner på alle nivåer.

«En åpen og inkluderende idrett» bør markedsføres og brukes av alle organisasjonsledd overfor det offentlige og viktige samarbeidspartnere. Det gir en gjennomgående fokusering i hele organisasjonen og bredere finansieringsgrunnlag på alle nivåer.

1. Idrettens verdiskapning

Idrettens «omsetning» i økonomi, verdiskapning og frivillig dugnadsinnsats er stipulert til ca. 16 milliarder kroner totalt; fordelt på spillemidler (ca. 1 200 mill. kroner), tilskudd fra kommuner og fylker (ca. 480 mill. kroner), tilskudd fra sponsorer (ca. 800 mill. kroner), intern finansiering – kontingenter, lotterier, o.l. – (ca. 6 000 mill. kroner) og beregnet verdi av den frivillige dugnadsinnsatsen (ca. 7 500 mill. kroner beregnet til ca. 24 000 årsverk).

MÅL: Å arbeide for å øke finansieringen fra det offentlige og sponsorer, slik at verdiskapningen gjennom det frivillige virke kan styrkes, slik at norsk idrett i perioden får kompensert 100 % av bortfallet eller reduksjonen av automatinntekter.

STRATEGI:

- Å legge forholdene til rette for at frivillighet skal gi den desidert største «verdiskapningen» både for idretten og samfunnet.
- Idrettslagenes «støtteapparat», representert ved NIF, særforbund, idrettskretser og idrettsråd, må ha gode rammevilkår for å kunne utøve sitt ansvar og sine roller.
- Nye pengestrømmer bør i størst mulig grad tilfalle lokalt nivå, da det er her den største og viktigste verdiskapningen skjer.
- Ansvarsfordelingen mellom det offentlige og idretten, ved at det offentlige bygger og drifter anlegg og at idretten fyller dem med aktivitet, må understrekes som prinsipp. Det er således viktig at prinsippet om 1/3 fordelingen av

finansiering av lokale idrettsanlegg opprettholdes (kommune, dugnad og spillemidler).

- Det må være en ambisjon at det skal bli lovpålagt (kommuneloven) at kommunene skal legge til rette for å drive idrett. Gratis leie av haller og en basisfinansiering av idrettsrådene bør etableres.
- «Handslaget til idrotten» i Sverige (nærmere 1 milliard SEK) bør brukes som en modell for å få etablert et «Idrettsløft» i Norge.
- Arbeide mot flere departementer for å sikre samarbeid og nye inntektskilder.

ANSVAR: Alle organisasjonsledd.

2. Finansiering på kort sikt

NIF støtter statens spillpolitikk og Norsk Tipping som operatør. Norsk Tipping har fått monopol på spilleautomater fra 2008 etter dommen i EFTA-domstolen. De totale automatinntektene til idretten fra de nåværende automatspillene vil bli borte fra 1. juli 2007. Idretten må søke overgangsordninger som særlig dekker opp for inntektstapet for 2008 og 2009. Det er videre en stor utfordring for idretten å skaffe til veie nye midler til idrettslagene i den perioden det ikke er automatinntekter, og samtidig finne modeller for forvaltning og fordeling av disse fremtidige inntekts- og pengestrømmene. Det vil være et mål for NIF å søke å opprettholde idrettens basisfinansiering gjennom de siste årene på i alt 2 milliarder kroner.

På kort sikt (2007–2011) vil spillemidlene fra omsetningen i Norsk Tipping være det viktigste grunnlaget for basisfinansieringen av både anleggssektoren, de lokale aktivitetsmidlene og drift av idrettsorganisasjonen regionalt og sentralt. Idretten må ha realistiske forventninger til hva den kan forvente av økning av spillemidler (inkludert en eventuell økning som kommer fra automatinntektene) på kort sikt. Det må derfor målrettet arbeides med rammebetingelser for idretten i et langsiktig perspektiv. En eventuell norsk OL-søknad skal ikke ramme anleggstilretteleggingen for barn og unge. Det vises i den sammenheng til IPD, pkt 2 vedr. innsatsområder der barna og ungdommen er prioritert.

2.1 SPILLEMIDDELFORDELINGEN (TIPPENØKKELEN) OG INNFLYTTELSE PÅ SPILLEMIDLENE TOTALT

En endring i fordelingen av spillemidler må først og fremst begrunnes i det store etterslepet på anleggssektoren og tap av inntekter fra de nåværende spilleautomatene.

MÅL: Å endre fordelingen av spillemidlene, den såkalte tippenøkkelen, og få større innflytelse på de totale spillemidler gjennom Norsk Tipping.

STRATEGI:

- Å endre fordelingen av spillemidler må skje gjennom en åpen og god dialog med Stortinget, Regjeringen, Kultur- og Kirkedepartement, de politiske partiene, Norsk Tipping og kultursektoren/de frivillige organisasjonene på kultursiden.
- Stortingsvalget i 2009 og kommunevalgene i 2007 og 2011 må brukes som milepæler og hele idretten må mobiliseres i denne sammenheng.
- Det må utvikles god argumentasjon/dokumentasjon for idrettens fremtidige finansieringsbehov.
- Idretten må ta en diskusjon på hvilke formål som skal prioriteres og hvor midlene skal brukes, dersom tippenøkkelen blir endret i løpet av tingperioden.
- NIF må søke overgangsordninger som særlig dekker opp for inntektstapet i 2008 og 2009.
- NIF skal arbeide for å få en mer åpen rammebevilgning fra KKD. Idrettstinget og Idrettsstyret vil i så fall kunne drive en mer selvstendig og dynamisk idrettspolitikk.

ANSVAR: NIF sammen med hele idrettsorganisasjonen.

2.2 TILSKUDD FRA FYLKER OG KOMMUNER

MÅL:

- Å øke de offentlige tilskuddene fra fylkene og kommunene.
- Tilskuddet fra fylkeskommunene til idrettskretsene/regioner skal være minimum på samme nivå som tilskuddet fra NIF.

STRATEGI:

- Alle kommuner skal gi et driftstilskudd til idrettsrådene.
- Å sikre god dokumentasjon/argumentasjon om idrettens verdiskapning lokalt.

ANSVAR: Idrettskretsene og idrettsråd.

2.3 ANDRE VIKTIGE RAMMEVILKÅR

2.3.1 HEVE FRITAKSBELØPET FOR HONORARER, GODTGJØRELSE OG GAVER

Mange idrettslag tvinges i dag «ufrivillig» inn i en arbeidsgiverrolle fordi fritaksbeløp for honorarer (kr 2000), utgiftsgodtgjørelse (kr 10 000) og gaver (kr 12 000), totalt kr 24 000,- er for lavt.

MÅL: Å samordne disse ordningene og å heve fritaksbeløpet til minst det dobbelte totalt.

2.3.2 MOMS PÅ FRIVILLIG AKTIVITET

Det er en aktiv dialog med aktuelle departementer og interesseorganisasjoner og Frivillighet Norge. En avklaring på dette forventes i løpet av 2007/2008.

MÅL: Å arbeide for fritak, fradrag og kompensasjon for moms på frivillig aktivitet.

STRATEGI: Aktiv dialog med Frivillighet Norge, interesseorganisasjoner og det offentlige.

ANSVAR: NIF.

3. Finansiering på lang sikt

Idretten er avhengig av langsiktig og forutsigbar finansiering på alle nivåer. Idretten må oppnå økt anerkjennelse og forståelse for idrettens egenverdi slik at dette gir økt økonomisk uttelling fra offentlig sektor til idretten. Dette gjelder helse- og sosialpolitiske målsettinger, så vel som inkluderingsmessige.

MÅL: Å ha sikret en forutsigbar og langsiktig (15 års perspektiv) finansiering av idretten på alle nivåer i løpet av tingperioden.

STRATEGI:

- Spillemidlene bør fremdeles danne basisfinansiering av de formål de i dag er tiltenkt.
- Idretten skal utarbeide en klar kommunikasjonsstrategi basert på faktisk dokumentasjon om idrettens aktivitet og de effektene dette gir.
- Idretten vil arbeide for at en større del av basisfinansieringen av idretten kan komme fra andre midler enn spillemidler. Idretten ønsker en bredere finansieringsplattform enn bare spillemidlene. Et «helsebein» og «utdanningsbein» å stå på kan være eksempler på dette.
- Idretten ønsker et aktivt samarbeid med sponsorer og kommersielle aktører. Det er viktig at idretten ikke baserer sin basisfinansiering på dette, men at de inngår som et viktig element i den totale verdiskapningen i idretten og samfunnet.

ANSVAR: NIF, idrettskretser og idrettsråd sammen med de øvrige organisasjonsledd.

IV. ANLEGG OG INFRASTRUKTUR

Utbyggingen av idrettsanlegg i Norge er i stor grad avhengig av spillemidlene. Spillemidlene har vært et sentralt element for å få flere og bedre anlegg. Behovet for ytterligere spillemidler til anlegg er stort, og det er et betydelig udekket behov for å få realisert normal anleggsutbygging.

For å sikre at spillemidlene i framtiden blir brukt mest mulig effektivt, bør idretten få større medbestemmelse i anvendelsen av disse midlene. Følgende målområder er viktige:

1. Arealsikring

MÅL:

- Å sikre arealer til idrettsanlegg i forbindelse med offentlig planarbeid.
- Å sikre at idretten i egen regi har vurdert behovet for arealer til nye idrettsanlegg i et langsiktig perspektiv.

STRATEGI:

- Dette skal være en prioritert oppgave for alle idrettsråd.
- Idrettsrådene må gis kompetanse bl.a. fra idrettskretsene.

ANSVAR: Idrettskretser og idrettsråd.

2. Innflytelse

MÅL: Å øke idrettens formelle innflytelse i anleggspolitikken.

STRATEGI:

- Arbeide for at NIF skal ha formell innspillsrett ved årlig rullering av statlige bestemmelser om tilskudd til anlegg og idrett.
- NIF skal utarbeide en anleggspolitisk handlingsplan som skal ta utgangspunkt i anleggsbehovet definert gjennom særforbundene.
- Sikre innflytelse også fra funksjonshemmede ved rehabilitering og bygging av anlegg for å sikre tilgjengelighet for funksjonshemmede.

- Sikre at barn og ungdom tas med i høringer og prioriteringer overfor det offentlige.
- Videreføre anleggspolitisk utvalg for å ivareta anleggspolitiske saker i NIF.
- Sikre at idrettskretser/regioner og idrettsråd har:
 - Formell innflytelse på fylkeskommunale og kommunale planer for idrett og friluftsliv.
 - En aktiv formell og operativ rolle ved rullering av fylkeskommunale og kommunale planer for idrett og friluftsliv.
 - Innflytelse på utbyggingsrekkefølgen av alle offentlig finansierte idrettsanlegg.
- Sikre at idretten er høringsinstans og bidrar med kvalitetssikring ved bygging av skoleidrettsanlegg.
- Idrettsanlegg skal bygges slik at det legges til rette for et variert idrettstilbud.

ANSVAR: NIF, idrettskretser og idrettsråd.

3. Programsatsing anlegg

MÅL: Videreutvikle programsatsning på anlegg med fokus på:

- Flerbruk
- Forutsigbarhet
- Langsiktighet
- Geografisk utbredelse
- Inkludering

STRATEGI: Identifisere og utrede mulighet for overtagelse/benyttelse av Forsvarets bygningsmasse til idretten.

ANSVAR: NIF sammen med aktuelle særforbund og idrettskretser.

4. Kompensasjon for merverdiavgift

MÅL: Å arbeide for at idretten og andre godkjente mottakere av spillemidler, på lik linje med kommunene, skal ha rett til kompensasjon for merverdiavgift ved bygging og drift av anlegg.

STRATEGI:

- Dokumentere hva idretten kan frigjøre til aktivitetsformål og frivillig virke.
- Samarbeide med de andre mottakerne om et felles initiativ.

ANSVAR: NIF i samarbeid med alle organisasjonsledd.

5. Kostnadskrevende anlegg

MÅL: Å arbeide for at større kostnadskrevende anlegg finansieres over statsbudsjettet.

STRATEGI: Nært samarbeid med KKD og de aktuelle særforbundene.

ANSVAR: NIF.

6. Samarbeidsprosjekter med særforbundene

MÅL: Å igangsette utviklingsarbeid på anleggsområdet på aktuelle områder:

- Å utrede hvilke konsekvenser klima, miljø og forurensninger kan ha for anleggspolitikken i Norge.
- Å vurdere kriteriene for spillemidler til anlegg finansiert av private investorer gjennom klubbene, der klubbene er operatører på anleggene.

STRATEGI:

- Nært samarbeid med KKD og andre viktige aktører.
- Eventuelle kostnader til utredningene søkes dekket over statlige midler.

ANSVAR: NIF sammen med aktuelle særforbundene og idrettskretsene.

Idrettens barnerettigheter

Bestemmelser om barneidrett

Behandlet på idrettstinget 11.-13. mai 2007.
Vedtatte endringer innarbeidet og godkjent
av idrettsstyret 28. august 2007.

Idrettens barnerettigheter og Bestemmelser om barneidrett

Barn som driver med idrett gjør det fordi de synes det er moro. Sammen med venner får de opplevelser og lærdom for livet. Det er dette fundamentet alle trenere, ledere og foreldre skal være med å ta vare på og videreutvikle.

Idrettens barnerettigheter og Bestemmelser om barneidrett er virkemidler som skal brukes i arbeidet med å gjøre norsk barneidrett så god og helhetlig som mulig. De skal bl.a. bidra til at:

- Idrettsaktivitetene forgår på barnas premisser og at alle barn inkluderes i idrettslaget uavhengig av ambisjoner og behov.
- Det sikres et tilbud uten forskjellsbehandling og uten hensyn til barnets og dets foreldres kjønn, etniske bakgrunn, livssyn, seksuelle orientering, fysiske utvikling og funksjonshemming.
- Manfoldet av tilbud og aktiviteter i idrettslagene utvikles.
- Trenere, ledere og foreldre blir enda bedre til å samarbeide om tilrettelegge et tilbud for barn.
- Det sikres god kommunikasjon mellom idrettene, forldrene og omgivelsene om hvilke verdier norsk idrett vil skal prege barneidretten.

Rettigheter og bestemmelser skal sees i sammenheng

Rettighetene er et politisk virkemiddel og uttrykker de verdier vi ønsker skal være grunnlaget for barneidretten i Norge.

Bestemmelsene er absolutte regler som skal overholdes, etterleves og håndheves i idretten.

Det er viktig at rettighetene og bestemmelsene sees i sammenheng.

Lokale og/eller regionale varianter aksepteres ikke

Det skal ikke utarbeides egne bestemmelser eller retningslinjer i lokale eller regionale deler av medlemsorganisasjonen. Bestemmelsene og rettighetene må således fremstilles i sin helhet slik de er vedtatt av Idrettstinget.

Det kan **ikke gis dispensasjon** fra bestemmelsene.

Idrettens barnerettigheter med utviklingsplan

Barneidrett er idrettsaktiviteter for barn til og med det året de fyller 12 år. Idrettens barnerettigheter gjelder for alle barn, uten forskjellsbehandling og uten hensyn til barnet og dets foreldres kjønn, etniske bakgrunn, livssyn, seksuelle orientering, fysiske utvikling og funksjonshemming.

1. Trygghet

Barn har rett til å delta i et trygt treningsmiljø, fritt for utilbørlig press eller utnyttelse. Skader skal forebygges. Barn under 6 år skal ha med seg en voksen på aktivitetene.

2. Vennskap og trivsel

Barn har rett til å delta i trenings- og konkurranseaktiviteter der det er lagt til rette for at de skal utvikle vennskap og solidaritet. Trivsel gir grobunn for læring og læring gir grobunn for trivsel.

3. På barnas premisser

Barn har rett til å delta i trenings- og konkurranseaktiviteter som er tilpasset deres alder, fysiske utvikling og modningsnivå.

4. Mestring

Barn har rett til å oppleve mestring og lære mange ulike ferdigheter. De skal også ha muligheter for variasjon, øving og samspill med andre.

5. Påvirkning

Barn har rett til å si sin mening og bli hørt. De skal ha muligheter til å være med på planlegging og gjennomføring av egen idrettsaktivitet sammen med trenere og foresatte.

6. Frihet til å velge

Barn har rett til å velge hvilken idrett, eller hvor mange idretter, de vil delta i – og bestemmer selv hvor mye de vil trene.

7. Konkurranser for alle *

Barn har rett til å velge om de vil delta i konkurranser eller ikke, og ha like muligheter til å delta. Barn som melder overgang fra en klubb innen samme idrett skal ha full rett til å delta i konkurranser for en ny klubb straks overgangen er registrert.

Utviklingsplan:

Alle som driver barneidrett bør følge en felles utviklingsplan for å sikre barna størst mulig variasjon og muligheter for stor bevegelseserfaring. Innholdet i de enkelte særforbundenes utdanningsplaner og trenernes praksis bør følge denne planen:

OPP TIL 6 ÅRS ALDER

Lek og varierte aktiviteter som skal stimulere barnas utvikling og de grunnleggende bevegelsene.

7–10 ÅR

Gode muligheter til å utforske og øve på ulike fysiske aktiviteter eller idrettsøvelser med forskjellige bevegelsesmønstre, slik at de får bred bevegelseserfaring. Dette gir et godt grunnlag for senere bevegelseslæring. Dette kan gjøres innenfor en eller flere idretter, men hver idrett har ansvaret for å gjøre tilbudet sitt variert og tilpasset barnas utviklingsnivå.

10–12 ÅR

Idretten skal preges av varierte aktiviteter og høyt aktivitetsnivå som sikrer gode basisferdigheter. Fordypning i en eller noen få idretter kan sikre et godt teknikkgrunnlag for senere utvikling innen idrettsgrenen.

* NIF vil påpeke viktigheten av å se punkt 7 i Idrettens barnerettigheter i sammenheng med særidrettens konkurransepraksis. I punkt 7 heter det: «Barn har rett til å velge om de vil delta i konkurranser eller ikke, og ha like muligheter til å delta.» Det vil si at også barn som **ikke** ønsker å delta i konkurranser, skal ha like tilbud om trening som andre.

Oppfølging og håndheving

Rettighetene er et politisk virkemiddel for å sikre barnets rettigheter som individ og aktiv idrettsutøvende. Det innebærer forpliktelser for andre enn barnet selv. Barna har krav på at rettighetene overholdes og etterleves, og både trenere, ledere, foreldre og organisasjonsledd må følge opp disse i praksis.

Et eksempel på brudd på rettighetene er dersom et barn, mot sin vilje, presses av foreldrene til å delta i konkurranser. Jf. pkt. 7 i rettighetene: «Barn har rett til å velge om de vil delta i konkurranser eller ikke».

Rettighetene bør brukes som referanse i en dialog mellom barn, trenere, ledere og foreldre.

I tilfeller hvor hverken trenerne eller idrettslagene løser brudd på rettighetene, skal overliggende organisasjonsledd (idrettskretsene, særforbundene eller Norges Idrettsforbund og Olympiske Komité) kontaktes.

Bestemmelser om barneidrett

1. Med barneidrett menes idrettsaktiviteter for barn til og med det året de fyller 12 år.
2. For konkurranser i barneidretten gjelder følgende:
 - a) Barn kan delta i lokale konkurranser og idrettsarrangement fra det året de fyller 6 år og først og fremst i egen klubb.
 - b) Det kan benyttes resultatlister, tabeller og rangeringer i konkurranser for barn fra det året de fyller 11 år, dersom dette er formålstjenlig.
 - c) Barn kan delta i regionale konkurranser og idrettsarrangementer fra det året de fyller 11 år.
 - d) Barn kan fra det året de fyller 11 år delta i åpne* idrettsarrangement i Norge, Norden og Nordkalotten**.
 - e) Barn fra nordiske land og Nordkalotten kan fra det året de fyller 11 år delta på konkurranser og i idrettsarrangementer i Norge***.

- f) Alle barn skal få premie i et idrettsarrangement dersom premiering skjer.
- g) Barn til og med det året de fyller 12 år kan ikke delta i mesterskap som NM, EM og VM****.
- h) Særidrettslag som organiserer barneidrett skal oppnevne et styremedlem ansvarlig for barneidretten*****.

- * Åpne idrettsarrangement: Ikke krav til kvalifisering.
- ** Nordkalotten omfatter Sverige, Finland og Norge. Punktet omfatter også samarbeid innenfor Barentsregionen (som også inkluderer Russland).
- *** Pkt. 2 e) må ses i sammenheng med punkt 2d) - gjelder de samme idrettsarrangement
- **** Og tilsvarende nasjonale og internasjonale mesterskap/cuper. Gjelder også tilsvarende mesterskap som arrangeres i Norge.
- ***** Vedtaket gjelder kun særidrettslag, men det anbefales at også fleridrettslag gjør dette. Styret i laget kan oppnevne dette medlemmet.

Oppfølging og håndheving

Hvert særforbund har ansvar for å utdype bestemmelsene innenfor rammen av sin idretts egenart og særpreg. Eksempel på dette kan være hva som er lokale og regionale konkurranser. Dette må imidlertid skje ut fra rettighetenes intensjon og innhold, og at bestemmelsenes aldersgrenser overholdes. Utdypingen må skje ut fra hensynet til barnets beste.

NIF ønsker at brudd på bestemmelsene blir forsøkt løst gjennom informasjon og dialog i idrettslaget. Dersom dette ikke lar seg løse på det ytterste nivå i organisasjonen, skal overliggende organisasjonsledd kontaktes. Ved spesielt grove brudd på bestemmelsene kan organisasjonsledd vurdere å anmelde forholdet iht. § 11-2 a) i NIFs lov – straffebelagte handlinger/unnlater. Anmeldelsen sendes da til NIFs domsutvalg. Anmeldelse fra særforbund skal til eget domsutvalg dersom de har det.

For mer informasjon www.idrett.no

Idrettsforsikring for barn

Alle barn som er medlem av idrettslag tilsluttet NIF er forsikret i forsikringselskapet if ...

Vil du vite mer?

Ring 02400 eller besøk www.if.no

www.idrett.no

Sognsveien 75L, 0855 Oslo

Postadresse: 0840 Oslo

Tlf: +47 21 02 90 00 Faks: +47 21 02 90 50

E-post: nif-post@idrettsforbundet.no